

DIURNALU GLUMETIU SOCIĂLE-POLITICU-TOCU.

Fô'a acêst'a va eși de dône ori pe luna, pone la regulare; erva de a-iei in colo o data pe septemuni, ca si pone acilea: Marti s'c'a. — Prenumeratiunile se prîmescu in tôte dîlele.

Prețulu pentru Ostrumguri'a: pre ann 6 fl. pre 1/2 de ann 3 fl. pre unu tri-luniu 1 fl. 50 cr. erva pentru străinătate: pre ann 8 fl. pre 1/2 de ann 4 fl. pre unu tri-luniu 2 fl. in v. a.

Tôte siodieniele si banii de prenumera-tiune suat de a se tramite la Redactiunea diurnalului:

Aradu, strat'a Teleki-ana, arulu 27.

Inserțiunile se prîmescu cu 7 cr. de linia, si 30 cr. taese timbrale.

Unu esemplariu costa 15 cr. si se pôte cupetâ in librari'a lui M. Klein jun. d'in Aradu.

Gratulatia la santulu George.

I.

Déc' asî fi eu unu bîiasiu
Cu ocele in orasiu,
Si asî fi unu omu bogatu,
Care galbini n'a furatu:
Cu avere totu curata,
Pr'in sudore castigata;
Nu cu auru si argintu,
Jafu d'a-ici si altu pamentu: —
Siobri, Rózsa si Deanu
Mi-ar fi datu de multu caftanu!

II.

George draga ce tu poti,
Sà-mi strigi mie cà io-su hotiu,
Cu asemenea cuvinte
Eata-ti oglind'a 'nainte!
Eu nu-su Iacobi celu furatu,
Neci Car'a celu blastematu,
Sà te-aretu eu la judetiu,
Ca sà remani tu sumetiu,
Si-atunci eu ca berfitoru,
Sà-ti fu tie-adoratoru

III.

Déca furi si ascundi bine:
E ferica mîi de tine;
Fii tu lotru càtu de mare,
A te-aflá nu-e nime 'n stare,
Si furandu, plinu de pecatu,
Ai remasu nevinovatu!
Dér' consciinti'a ta spurcata
Te va muștrá nu odata,
Si tu cu toti cei ai tei
Remaneti la noi celei!

IV.

Acum plinu tu de pecate,
Cu manele-ti pré spurcate,
Strigi altui'a cu glasu tare,
Cà: e hotiu si tâlhariu mare;
Daru ia sém'a „Pecina“ —
Si sà scii tu vecine,
Cà draculu te va luá,
Candu pre George-lu vei serbá
Cu ginerii tei mundreni,
Ce-su ca tine strenguleni

V.

Muceniculu santulu George,
Vitézu mare, luptatoriu,
Si-a 'nfiptu lancea sa cu lauru
In capulu celui balauru,
Celu ce vru sà-'ngita lumea,
Ca sà manance pururea,
Si blastemulu celoru morti
Sà n'arunce pre elu sorti,
Ca si candu in ast'a lume
Numai reptile-su cu nume

VI.

Cauta bine, sà nu-ti fia
Tocmai asià cam si tie.
Anulu est'a for' musica
Ti serbasî o nomastica, —
Si țigani d'in Cielani
Remasera fore bani.
Pentru c'a ta ferestrutia,
— Asceptandu si pre Dragutia, —
Remanea totalu inchisa,
De rusine 'n lutu impinsa

Finale.

Aidămu George ca baiasi
 Cu pecina de orasiu,
 Sà mai aflamu unu cocosiu,
 Care ni dà galbinosi;
 Fia posta, fia cara,
 Nu mai sà n'avemu ocară,
 Si ca hotii pitulati,
 Sà ni cautămu si alti frati,
 Cari 'n fine toti strigati:
 — „Aminu celoru blastemati!!!“

Vieți'a calugarăscă.

ori

Tabul'a négra și chart'a rosia.

— Comedia originală in 3 acte, —

de **MARCU TULIU CICERONE.**(Inscenata in **Orbi'a-mare**, la anulu Domnului 1877.)

Persónele:

H. Procopio, calugaru si mare logofetu.
M-me Mompensier de Cucuta, amic'a intima a lui Procopio.
Zenobi'a Cojila,
Tom'a Ciuperca, } moftologi si camerarii lui Procopio.
Pluto, Domnulu infernului.
Ionellyi, archipastore.
Croitore, doctor angelicus — archipastore in spe.
Lawrentie, doctor romanus — archipastore in spe.
M. Caiaffa, doctor utriusque *) — logofetu si archipastore in spe.
Bab'a Doc'a, Dómn'a destinului.
Bab'a Hérc'a,
Bab'a Dur'a,
Bab'a Carliguti'a, } ursitorie, servele Babii Doc'a.
Minerv'a,
Dian'a,
Vest'a,
Venus,
Amoru,
Hymen,
Themis, } dine si diei.

Actulu II.

Scen'a 4.

(Scen'a reprezenta totu infernulu; — in stong'a o odaia angusta; in trens'a bab'a Doc'a — cu Croitore:)

Bab'a Doc'a: Pluto eugeta: cà densulu e totum factum; cu tóte — densulu se incéla cumplitu, candu crede asiè ce-va — si me uimescu cu deosebire, cà pre noi ne ignoréza nu numai, ci si atribue sie-si atari atribute, ce nu i-competu! . . . (càtra Croitore) Dragulu meu, Croitore! — Tu nu scii, cà propriaminte cine sum, si cà pone unde se estinde poterea mea —; deci sà ti-spunu: io sum bab'a Doc'a, care conduce si dirige sórtea omenimei arbitrariu si dupa placulu seu; sum alpha si omeg'a, adica: inceputulu si sfersitululu; si pr'in urmare filius gallinae albae póte numai acél'a fi, care mi-obtiene protectiunea si favorulu meu! — Toti acei'a inse, cari se lapeda de mine: se lapeda totu-o-data si de sine insi-si. Cine vré deci sà vina dupa mine, si sà mi-urméza mie: atinga (scóte unu fusu negru d'in sinu.) acestu fusu de „treiori“

*) generis? Red.

Croitore: (Se apropie cu celeritatea fulgerului càtră hab'a Doc'a, o priinde de mana, si apésa pre acea unu sarutu ferbinte.)
 Carissima baba Docă! Ordóna cu mine
 cà-ci sequor ab invissis! Demanda-mi, si io voiu implini orbisitu mandatele tele — —; ti-juru la infalibilitatea suzeranului nostru principe basericescu: Leo alu XIII. cà ti-voiu fi si in cele extreme servu fidelu, si unu aprigu complice in multe actiuni am desvoltatu complicitatea atātu de favoritoriu, incātu mi-vine a crede: cà sum nascutu pentru complicitate si pr'in urmare poti dér' contă la sagacitatea, *) si tari'a si acést'a cu atātu mai vertosu, cu cātu voiu sà am in viitoriu rar'a fericire, de a ti-fi nu numai aginte activu la essecutarea , ci ti-voiu dovedi in fapta: cà sum *specialistu* pre acestu terenu Priimesce deci, carissima baba Docă, omagiulu meu, ce ti-facu pr'in acést'a, asigurandu-te, cà in viitoriu nu voiu sà contemplezu pe constelatiunea cerésca o alta d'alba stelutia —, decātu pre aceea, in care mi-concentrezu nu numai privirile, ci si dorintiele mele. . . . si acea stelutia d'alba vei fi tu, draga baba Docă. (I-se inchina.) Tie me inchinu —, si me voiu inchinà si in viitoriu! —

(La usia se aude sgomotu si insultatiuni. Usia se aridica de o-data d'in tietieni; intra in laintru: Lawrentie si Caiaff'a:)

Bab'a Doc'a (càtră Croitore:) Vomu cercă dér' a-i dobandi pentru caus'a nóstra si pre acesti'a!

(Se va urmá.)

Anecdote d'in poporu.

Erá o Domineca de tónna, tinósa de totu, cà-ci mari ploui fusera.

Niculae siedeá in casa.

Éca intr'o vreme, inaintea prandiului, vine vecinulu seu d'in spre drépt'a lui, si-i díce: „Mài Niculae, aid' sà mergemu la sant'a baserica!“

— „Dér' unde-'ei merge, frate, — ii response Niculae, — cà asiè tina (glodu, imala) e, de nu poti pune neci petiorulu pe pórt'a a-fore; lasa-o baserica cu santii.“

Estu vecinu se duse a-poi.

Mai tardioru veni cela-l-altu vecinu d'in spre steng'a lui Niculae.

— „Mài Niculae, a-casa esci?“

— „A-casa.“

— „Aid sà mergemu la — birtu.“

— „Ei, da, bine díci tu; sà o luám pe lunga garduri, cà-ci pe a-colo vomu potè merge“

— Mèi tigane! ce esti tu?

— Io-su mesteru.

— Ce felu de mesteru?

— Mesteru de hel'a, care dà nuiele la hel'a ce 'ngradesce.

Unu tieranu trecèndu calare pe magariulu seu pe d'inaineta unei curti domnesci, lu-batea pré-tare ca sà mérga, si magariulu sberá. Unu domnisoru de la pórt'a curtii vedèndu acést'a, a inceputu a lu-ocari, dicèndu-i: cà de ce si-bate magariulu asiè reu? „Me iérta domnisorule, n'am sciutu cà magariulu meu are preteni si pe la curte.“

*) Nu intielegu sagacitatea, de care erá odinaóra vorb'a intre pohare la Bucsónyi, dér' neci reflesiunile lui Nick si Fabius! Aut.

IVANU TURBINCA.

Poveste de

IOANE CRÉNGA.

— D'in „Convorbiri literare.” —

(Urmare.)

Boerulu, vedindu aceste, pe de-o parte l'a cuprinsu spaima, éra pe de alt'a nu mai scia ce sà faca de bucuria; cà-ci multe sarindare mai daduse elu pone atunci, pe la popi in tôte partile, ca sà pôta isgoni dracii de la casa, si neci cà fusese chipu. Dér se vede, cà pone acum li-a fostu si loru veleatulu. Cu Ivanu si-au gasitu pop'a.

— Bine, Ivane, — dîse boerulu cu multumiro. Sà-ti aduca palce câte vrei, si fa-ti detori'a cum scii; c'apoi omu voiu fi si eu, helbetu!

In sfersitu nu trece multu la medilocu, éca se pomenesce Ivanu cu unu caru plinu de palce, cum ii placea lui. Le ia elu si le léga la unu locu, totu câte doue-trei, dupa cum isi sciea mestesiugulu.

Dér pone la tempulu est'a, se adunase in pregiurulu lui Ivanu totu satulu, ca sà véda de patim'a draciloru. Cà-ci lucru de mirare éra acost'a, nu staga! — Atunci Ivanu desléga turbinc'a in faciea tuturoru, numai câtu pôte sà incapa man'a, luandu câte pe unu dracsioru de cornitie, mi ti-lu ardea cu palcele de-i crepá pelea. Si dupa ce-lu rafuia bine, ii dá drumulu cu toc-méla, sà nu mai vina pe a-colo alta data.

— N'oiu mai veni, Ivane; câte dilisioro-oju avé eu — dícea Uciga-lu crucea, cuprinsu de usturime, si se totu ducea impuscatu. — Éra ómenii cari priviau, si mai alesu baietii, lesinau de risu.

Dér, mai la urm'a urmeloru, Ivanu scóte de barba si pre Scaraoschi, si-i trage unu frecusiu de cele moschicesci, de-i fuge sufletulu.

— Poftimu! Dupa buclucu amblii, peste buclucu ai datu, mòi jupune Scaraoschi. Sà te inveti tu de alta data a mai bantui ómenii, sarsaila spurcatu ce esci! Si a-poi dandu-i drumulu, „ná” fuge si Scaraoschi dupa ceia-l-alti, ca tãunulu cu paiulu

— Domnedicu sà te indflésca, — dîse atunci boerulu, cuprindendu pre Ivanu in bracie si sarutandu-lu. — De acum remani la mine Ivane, si pentru cà mi-ai curatitu cas'a de draci, am sà te tienu ca pe palma.

— Ba, nu, gospodine, — dîse Ivanu — Me ducu sà slugescu pe Domnedieu. imperatulu tuturoru. Si, dîcendu aceste, se incinge cu sabi'a, pune turbinc'a la sfoldu, isi ia raniti'a in spate, si pusic'a de-a umeru, si, pornindu, se totu duce in ainte la Domnedieu. Éra privitorii, cu caciulele in mana, ii urau drumu bunu, ori in cotro s'a întórce. „Caletoria sprincenata, — dîse boerulu; de remaneai, imi erai ca unu frate: éra de nu, mi esci ca duoi.”

Mi se pare mie, cà si boerulu, câtu éra de boeru, luase fric'a turbinc'a-i, de nu-i parú asié de reu dupa Ivanu, care-i facuse atât'a bine.

Ivanu inse neci nu se gandia la ast'a: elu isi cautá acum de drumu, intrebandu d'in omu in omu: unde sîede Domnedieu? Dér toti, pre câtu ii intrebá, dadeau d'in umere, nesciindu ce sà respunda la asié intrebare ciudata.

Numai santulu Nicolau trebue sà scia ast'a, — dîse Ivanu, scotiendu o iconitia d'in sinu si sarutandu-o pe dosu si pe facie. — Si atunci, ca pr'in minune, se si trezesce Ivanu la pôrt'a raiului! Si neci un'a, neci doue, odata incepe a bate in pôrt'a, câtu ce potea. Atunci santulu Petru intróba d'in laintru:

- „Cine-e a-colo?”
- „Eu.”
- „Cine eu?”
- „Eu Ivanu.”
- „Si ce vrei?”
- „Tabaciocu este?”
- „Nu-e.”
- „Votchi este?”
- „Nu-e.”

- „Femei sunt?”
- „Ba.”
- „Lautari sunt?”
- „Nu-su, Ivane; ce me totu cihãesci de capu?”
- „Dér unde se gasescu de aceste?”
- „La iadu, Ivane, nu a-ici.”
- „Mài! Dér ce seracia lucia pe a-ici pela raiu,” — dîse Ivanu. — Si ne mai lungindu vorb'a, indata si pornesce la iadu. Si elu scie pe unde cotigesce, cà nu ambla tocmai multu si numai éca ce da de pôrt'a iadului. Si atunci o-data incepe a bate in pôrt'a, strigandu:
- „Fi! Tabaciocu este?”
- „Este! — respunde cine-va d'in laintru.
- „Votchi este?”
- „Este.”
- „Femei sunt?”
- Dér cum sà nu fia?!
- „Lautari sunt?”
- Ho, ho! Cãti poftesci.

— „A! harasio, harasio! A-ici e de mine! Deschideti iute!” — dîse Ivanu tropaindu si frecundu-si manele.

Draculu de la pôrt'a, gandindu cà e vre unu mustereu vechiu de alu loru, deschide; si atunci numai éca ce se trezescu dracii pe neaseptate cu Ivanu Turbinca

Vai de noi si de noi! — disera atunci dracii, scãrmanandu-se de capu in tôte partile. Asié-e c'am patitu-o?

Ivanu inse poruncesco, sà-i aduca mai de graba votchi, tabaciocu, lautari si femei frumoase, cà are gustu, sà faca unu guleaiu.

Se uita dracii unii la altii, si, vedindu cà nu-e chipu de statu in contr'a lui Ivanu, incepu a-i aduce care d'in cotro; vinarsu, tutunu, lautari si totu ce-i poftia sufletulu. Amblau dracii in tôte partile, iute ca prisnelulu, si-i intrau lui Ivanu in voia cu tôte cele. cà-ci se temeau de turbinc'a ca de nu sciu ce, pôte mai reu de câtu de sant'a cruce.

(Se va urmá.)

NEMICURI.

(§) Legislatiunea Ungariei a facutu nóua lege pentru trebsiórele civili. Ea suna, intre altelo, astu-feliu: „Causele de vatemarea onorei inca se aviséza la competentia judectului pentru bagatele.” Puntu 7. articulu de lege XXIII. d'in anulu 1877.

Va sà díca: dupa definitiunile cele mai nóue la noi, in Ungaria, onórea cetatieniloru este — **lucru bagatelu**, (de pucina insemnetate adica-te!)

B. SÍ A.

(Monologu dialogicu a unui ampioiatu romanu — ploatu d'in orasiulu Pistriti'a.)

B. Ah! ce linge-blide am fostu de candu sum!

A. In vremea absolutismului ce dragu de nómtiu!

B. Pre la 1863. ce prãznicu romanu!

A. De la inaugurarea dualismului ce dragu de cive romanescu cu buze unguresci.

B. Si pre lunga tôte eu sum totu celu d'in inceputu: Linge-blide B-si-A-nu.

Magazinulu lui „Gur'a-Satului.“

Unii d'in iscoditorii de „állami elemi népiskola“ d'in **Roen'a-vechia** au iscoditu ide'a de a face unu baletu, d'in alu carui venitu au de scopu sà ajute séu pre fratii loru turci intra procurarea armeloru de resboiu, séu pre elevii susu-vestitei scóle, a carei **inveiatoriu**, indreptandu-se asta-véra dupa principiile pedagogice civilisatórie unguresci, se tavall pe sub mese, dupa ce s'a imbetatu scaunulu sub elu. — La acelu baletu au capetatu **invitári** multi si d'intre romanii d'in giuru. Fiindu in acestea invitári date romaniloru o limba frumósa, belita, romanésca, — merita a o vedè publiculu. Éca-o d'in cuventu in cuventu fore a-i se schimbá celu mai micu semnu:

Junimea din Rodna veche
in 9 Februarie
in casa baronului Radaeu
una
PETRECERE DE SALTU
va ordin'a
la care
M. Onoratulu Domnu N. N.
cu pré stimata familie
are onóre a invit'a
Comitetulu arangetoriu.
inceputa la 8 ore.

— Care pre care se invita?!.....

Tand'a si Mand'a.

(D'in giurulu casinei romane in Clusiu.)

T. Unde mergi frate Mundo?

M. La casin'a romanésca.

T. Ce sà faci a-colo? Cà si-asìè nu afla omulu diuarie próspete de cetitu, fiindu-cà le ducu membrii pe a-casa!

M. Ah! cù dóra nu me ducu eu pentru ca sà cetescu diuare, sum sítulu de ele!

T. Da pentru ce!

M. Ca sà me disputu.

T. Cu cine rogu-te?

M. Cu toti cei d'in casina de a-rondulu

T. Dér' despre ce ai datina a disputá?

M. Despre ori-si ce lucru, ce numai vine la tapetu.

T. Ei! si ce scopu doresci a ajunge pr'in atari dispute?

M. D'a-poi trebue sà scii, frate, cà eu sum membru alu clubulu nas'udeniloru, si a-poi ast'a 'mi impune, (chiar' sà nu fiu aplecatu si sà n'am placere in dispute vane) ca sà aperu interesele lui, si sà eluptu victoriiu pentru elu.

Si succede-ti vre-o-data a-ti implini pof'ta si detorinti'a?

M. Cum sà nu, mài fertate! dóra eu sum celu mai alesu d'intre ei **ce privesce tari'a vócei;** totu-de-un'a asià strigu de tare a-colo, aperandu-mi parerea, de nu se cutéza neci unulu a'mi replicá, ci, invinsì, parasescu loculu luptei.

T. E lucru tristu, frate Mando, déca sberatulu, este uniculu argumentu, spre a convinge pre cine-va.

Sândriou celu micu.

Intrebàri si responsuri.

— Ce deosebire e intre copii mari, si cei mici?

— Deosebirea e, cà dupa cei mici se tienu fetele dupa ei, éra cei mari se tienu ei dupa fete.

— De ce insori asiè de timpuriu pe fiulu dumitale — intrebà óre-cine pre vecinulu seu —, trebuiá lasatu sà se mai cóca la minte.

— Da tocmái ast'a nu voi s'o acceptu — respunso intreatulu — cà déca si-va veni fiulu meu in minte, atunci de siguru cà nu se va însurá neci o-data.

Publicatiune tacsabile.

Nrulu $\frac{177}{1878}$ es. jud.

(3—3.)

Publicatiune de licitatiune.

Subsemnatulu esecutoriú esmisu, in virtutea §-lui 403. alu proced. leg. civ., face de scire, cà mobiliile lui **Tom'a Galetariu**, d'in comun'a **Tiel'a**, si a-nume: o cassa de feru wertheimiana si 5 vace, cari amesuratu decisului de sub nrulu 2145. alu judecifului regeseu de Fagetu s'au pemnoratu si apreciatu judecatoresce in suma de fl. 500. pentru escontentarea pretendiunei de fl. 78. cr. 67½. capitale si accesorii legali a lui **Teodoru Ioanovicu** si a sociiei sele d'in Nagifalu, — se espunu la licitatiune publica, ceea ce se va tiené in comun'a **Tiel'a**, in 3. Juniu nou, 1878. in ainte de amédi la 11 óre, pe candu cei ce dorescu a cumpará sunt invitati cu acca observare, cà in casu de necesitate, conformandu-me cu §-iu 406. d'in proc. leg. civ., mobiliile de mai susu, totu atunci, se voru vinde si mai in diosu de la pretiulu estimatiionale.

Datu in Fagetu, la 7. Maiu, nou, 1878.

Marcu Weinzierl, m. p.
esecutoriulu judecifului regeseu.

(l. s.)

Tieganulu și amnariulu.

Unu tieganu, cu minte mare,
 Intalnesce pe-o carare
 Pe-unu pescariu d' 'elu caletoriu;
 Indata ce-lu intalnesce
 A-ci pe locu mi-lu opresce
 Și-i spune că-e negustoriu.
 Frigulu inse nu-i da pace
 Să vorbésca, cumu-i place,
 Fore scóte unu amnariu,
 Dícendu: uita, mòi vecine,
 Acést'a-e facutu de mine,
 Hei, bunu e pentru drumariu!
 Da-mi o haina cătu de slaba,
 Care nu-ti este de tréba,
 Și-o bucatura de pane;
 A-poi să me credi fertate:
 Me-i pomení pon' la morte! . . .
 Déca-ti mintiescu, să fiu cane!
 Bine, tiranulu vorbesce,
 Mie-amnariu-mi trebuesce,
 Ci n'am cu ce ti-lu platí;
 Éta, și io-su caletoriu
 Și nimicu n'amu trecatoriu,
 For' unu sacu de-a pescuí.
 Hei, hei, cugeta tieganulu, —
 Adi insielu pe motantanulu:
 Ad' sacu 'n cocea fertate;
 Na tle acestu amnariu
 Ce e bunu pentru drumariu,
 Nu mai portá greutate!
 Tergu-i gat'a. Se despartu.
 Pescariulu merge l'unu gardu,
 Rumpe gategie și pari.
 Dà de-o pétra, cauta iésca,
 Vré frigulu să-lu biruésca,
 Ajutandu-i astu amnariu.
 Totu ce-a disu, totu a facutu,
 Unu focu mare cumu a vrutu
 Și s'a pusu a se 'ncaldí;
 Tieganulu inse o fuga
 Tiene, pone afla-o tufa,
 Și sub ea se tavalí . . .
 He, ineluí drumariulu,
 Mi-platí bine amnariulu,
 Pandia pentru 'n cortu cinstitu!
 Cortu facu deci! ce dice face,
 S'apuca tuf'a s'o imbrace
 Cu saculu de pescuitu . . .
 Vedi asía! nu stá a-fara,
 Că 'n Faurariu nu e véra,
 Stai in cortu tu omu cu minte!
 Lasa să mérga drumariulu,
 He, he, omulu cu — amnariulu —
 Déca e scilintitu de minte! . . .
 Hei, dér frigulu nu-i da pace
 Sà stee precumu-i place
 Ci-lu indémna-a se scolá;
 Birt'a inse vrendu să scia
 Afara póte să fia
 Mai frigu, séu in cas'a sa? . . .
 Scóte degetulu pe-o huda:
 Auleo, d'auleo, dau de truda,
 A-fara e frigu de mórte,

A esí nu mi se póte!
 Dne, dne, io-su in cortu,
 Și uita-te cà-su mai mortu!
 Dér' a-poi bietulu drumariulu
 Ce-a fi patítu cu amnariulu?
 L'a cuprinsu ventulu și gerulu,
 Séu l'a luatú archangelulu.

I. P. R.

IVANU TURBINCA.

Poveste de

IOANE CRÉNGA.

— D'in „Convorbiri literarie.” —

Erá o-data unu rusu, pre care ilu chiamá Ioanu. Și rusulu acel'a, d'in copilăria se trezise in óste. Și slugindu elu câte-va soróce de-a rondulu, acum'a erá betranu. Și mai marii lui vediendu-lu că și-a facutu detori'a de ostasiu, l'au slobodítu d'in óste, cu arme cu totu, să se duca unde a vrea, dandu-i și dóue carbóve de chel-tuieía.

Ioanu atunci multumí mai mariloru sei, și a-poi, luandu-si remasu bunu de la tovarasii lui de óste, cu care mai trase câte o dusica dóue de vinarsu, pornesce la drumu cantandu.

Și cum mergea Ivanu síovaindu, candu la o margine de drumu, candu la alt'a, fore să scia unde se duce, pucínu mai inaintea lui, mergeau d'in intemplantu, pe o cărare laturalnica, Domnedieu și cu santulu Petru, vorbindu ei sciu ce.

Santulu Petru, audíndu pre cine-va cantandu d'in urma, se uita in a-poi. și candu colo vede unu ostasiu mătâhâindu in tóte partile.

— „Dómne! — díse atunci santulu Petru, spariatu, — ori aid să ne grabimu, ori să ne dâmu intr'o parte: nu cum-va ostasiulu ce vine să aiba hartiaгу, și să ne gasimu beléu'a cu densulu. Scii c'am mai mancatu eu o-data de la unulu ca acést'a o chelfanéía.”

— „N'ai grige Petre, — díse Domnedieu. — De drumetiulu, care canta, să nu te temi. Ostasiulu acest'a e unu omu bunu la anima și milostivu. Vedi-l' ei? Are numai dóue carbóve la sufletulu seu, și dreptu cercare, aid, fă-te tu cersietoriu la capetulu est'a de podu, și eu la cela-l-altu. Și să vedi cum are să ne dea amendóue carbóvele de pomana, bietulu omu! Adu-ti a minte, Petre, de câte ori ti-am spusu, că unii ca acesti'a au să mostenésca imperati'a ceriurilor.”

Atunci santulu Petru sa pune diosu la unu capetu de podu, ér' Domnedieu la cela-l-altu, și incepu a cere de pomana.

Ivanu, cum ajunge in dreptulu podului, scóte cele dóue carbóve de unde le avea strinse, și da un'a lui santulu Petru și un'a lui Domnedieu, dícendu: „Daru d'in daru se face raiulu. Na vi! Domnedieu mi-a datu, eu dau, și Domnedieu ér mi-a dá, că are de unde.” Și a-poi Ivanu incepe ér' a cantá și se duce totu in ainte.

Atunci santulu Petru díce cu mirare: „Dómne! cu adevératu, bunu sufletu de omu e acest'a, și n'ar trebui să mérga neresplatitu de la faciea ta.”

— „Dér, Petre; lasa că am eu portare de grige pentru densulu”. A-poi Domnedieu pornesce cu santulu Petru, și cătu ici cătu colea ajungu pre Ivanu, care o ducea totu intr'unu cantecu, de par' că erá tóta lumea a lui.

— „Buna cale, Ivane, — díse Domnedieu. — Dér canti, canti, nu te 'ncurci.”

— „Multiumescu Dvóstra, — díse Ivanu, tresarindu. — Dér de unde scii asié de bine, că me chiama Ivanu?”

— „D'a-poi déca n'oiu sciu eu, cine altulu are să scie?” — respunse Domnedieu.

— „Dér cine esci tu, — díse Ioanu cam sborsítu, — de te laudi că scii tóte?”

— „Eu sum cersietoriulu, pre care l'ai miluitu colo la podu, Ivane. Si cine da seraciloru, imprumuta pre Domnedieu, dice scriptur'a. Na-ti imprumutulu in a-poi, ca-ci noi nu avemu trebuintia de bani. Ia numai am vrutu sa dovedescu lui Petru, catu esci tu milostivu. Afla acum, Ivane, ca eu sum Dumnedieu si potu sa-ti dau ori-ce-i cere de la mine; pentru ca si tu esci omu cu dreptate si darnicu.“

Ivanu atunci, cuprinsu de fiori, pe locu s'a desmetitu, a caditu in genunchi d'inaintea lui Domnedieu si a disu: „Dómne, déca esci tu cu adeveratu Domnedieu, cum dici, rogu-te: binecuventéza-mi turbinc'a ast'a, ca ori pre cine-oiu vré eu, sa-lu véru intr'ens'a; si a-poi sa nu póta esi de a-ici fore invoirea mea.“

Domnedieu atunci, zimbindu, binecuventá turbinc'a, dupa dorinti'a lui Ivanu, si a-poi dise: „Ivane, candu te-i saturá tu de amblatu pr'in lume, atunci sa vini sa slugesci si la pórt'a mea, ca nu ti-a fi reu.“

— „Cu tóta bucuri'a, Dómne; am sa vinu numai decátu, — dise Ivanu. — Dér acum d'o-data me ducu, sa vedu: nu mi-a picá ce-va la turbinca?“ Si dicendu aceste, apucá preste campi d'a dreptulu, spre nisce curti mari, cari d' abié se diariau inaintea lui, pe culmea unui délu. Si merge Ivanu, si merge, — si merge pone candu pe inserate ajunge la curtile celea. Si cum ajunge intra in ograda, se infaciesiéza inaintea boerului si cere gazduire. Boerulu acel'a ci-cá crá cam sgárcitu, dér vediendu ca Ivanu este omu imperatescu, n'are ce sa faca. Si vrendu-nevrendu, poruncesce unei slugi, sa dea lui Ivanu ce-va de mancare, si a-poi sa-lu culce in nisce case nelocuite, unde culcá pre toti mosafirii, cari veniau asé nitam-nisam. Slug'a auscultandu porunc'a stapanului, ia pre Ivanu, ii da ce-va de mancare, si a-poi ilu ducé la loculu otaritu, sa se culce.

— Las' déca nu i-a dá odin'a pe nasu, — dise boerulu in gandulu seu, dupa ce orondui cele de cuviintia. — Sciu, ca are sa aiba de lucru la nópte. Acum sa vedemu care pre care? Ori elu pre draci, ori dracii pre densulu.

Ca-ci trebue sa vi spunu, ca boerulu acel'a avea o pareche de case, mai de o parte, in care se dice ca locuia *Necuratulu*. Si tocmai a-colo porunci sa culce pre Ivanu.

(Se va urmá.)

Tand'a si Mand'a.

T. Óre, mái Mando, pentru ce se face atát'a cioroboru a-supr'a socotiloru díecesane si aceloru dela epitropi'a fonduriloru comuni de Aradu-Caransebesin?

M. D'a-poi pentru-cá s'au adunatu **credintiosii** lui Tom'a **necredintiosulu** si facu svatu mare tocmai in septeman'a acestui santu criticu, spre a o cinsti pre ea cu credintia crestinesca

T. Vedu, vedu acum; catu de bine se potriveste tienera sinódeloru díecesane in Dominec'a si septemana lui Tom'a. (§.)

T. Si Dieu inspectorele de scóle *Kóos* si-a ajunusu scopulu.

M. Facie de cine?

T. Facie de scól'a rom. conf. gr. cat. d'in San-georgiu; dejudecandu Tribunalulu d'in Bistriti'a pre intrég'a Comisiune scolast. la mulcte banale pentru folosirea bietului Abc-dariu Petrii.

M. Nu fii miopu fértate; trecutulu patriotulu *Kóos* aréta, ca nu se va asediá pe ciolane, pone candu va face si a-colo un'a „*állami elem nép-iskola*.“

T. Domnedicu ii ajute a duce caus'a ungerésca in capetu precum a dedusu-o in Bucuresci! . . .

Trénc'a si Flénc'a.

T. Pi-ha! bata-te plói'a, ca cercelata mai esci.

F. Cum sa nu; dóra vedi-bine, ca am sa jáfuescu pung'a cui-v'a.

T. Ce! dóra nu esci denumita de esecutoru regescu!

F. Nu! dér' am sa esecutesu pre unu esecutoru.

T. A! Intielegu. Pre mosíulu d'in *Nasu-udu*, carele in butulu aniloru, ce-i numera, voiesce a duce rolulu de *amantu*.

F. Uh! tiucu-i gur'a cea scirba!

T. Da Dieu, -- pone-ce are pung'a plina! . . .

Publicatiuni tacsabili.

Avocatulu d'in Aradu Mircea B. Stanescu si-a mutatu cancelari'a éra-si in cas'a sa, strat'a Teleki-ana, la nrulu 27., in dosulu resiedintiei episcopulu.

Nrulu $\frac{177}{1878}$ es. jud.

(3-1.)

Publicatiune de licitatiune.

Subsemnatulu esecutoriu esmisu, in virtutea §-lui 403. alu proced. leg. civ., face de scire, ca mobilile lui *Tom'a Galetariu*, d'in comun'a *Tiel'a*, si a-nume: o cassa de feru wertheimiana si 5 vace, cari amesuratu decisului de sub nrulu 2145. alu judecifului regescu de Fagetu s'au pemnoratu si apreciatu judecatoresce in suma de fl. 500. pentru escontentarea pretendiunei de fl. 78. cr. 67½. capitale si accesorii legali a lui *Teodoru Ioanovicu* si a socii sele d'in *Nagifalu*, — se espunu la licitatiune publica, ceea ce se va tiené in comun'a *Tiel'a*, in 3. Juniu nou, 1878. in ainte de amédi la 11 óre, pe candu cei ce dorescu a cumpará sunt invitati cu acca observare, ca in casu de necesitate, conformandu-me cu §-lu 406. d'in proc. leg. civ., mobilile de mai susu, totu atunci, se voru vinde si mai in diosu de la pretiulu estimatiionale.

Datu in Fagetu, la 7. Maiu, nou, 1878.

Marcu Weinzierl, m. p.
esecutorulu judecifului regescu.

(l. s.)